

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 1ste Marts 1889 vedrørende Brandpolitiet paa Landet m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2837—40).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at rette nogle Ufuldkommenheder ved Brandpolitiloven af 1ste Marts 1889. De fleste ærede Medlemmer, som repræsenterer Landet og have Ophold paa Landet, ville jo være vel bekendte med og have personlig Erfaring med Hensyn til den Ufuldkommenhed, som har givet Anledning til Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen om, til hvilke Ildsteders Røgafledning snævre Skorstene maa anbringes. Men det er formodentlig gaaet alle, som det er gaaet mig; det har, inden jeg undersøgte denne Sag, ikke været mig bekendt, at den Ufuldkommenhed, som findes paa dette Punkt, knap nok er forsættelig. Naar man sammenholder Motiverne til Lovforslaget med Lovforslagets Bestemmelser, er det øjensynligt, at Motiverne aldeles ikke dække den Tekst, som Lovforslaget lød paa, og som Loven kom til at lyde paa. Saa meget desto trøstigere kan man gaa til en Retelse deraf. Forslaget til Loven af 1889 har været fremme i tre Samlinger, den ene Gang med 7 Aars Mellemrum. Da det blev forelagt, blev denne Bestemmelse i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, motiveret med, at Anbringelsen af snævre Skorstene til Røgafledning burde forbydes overalt, hvor „der benyttes stærk Ild paa de paagældende Ildsteder, saasom ved Smedeesser, Bagerovne, Fabrikker og enhver Dampkedel, der er underkastet det offentliges Tilsyn.“ Det vil jo altsaa ses tydelig deraf, at det, man særlig har for Øje der, er at forbyde Anbringelse til Røgafledning fra særlig farlige Ildsteder. Navnlig er det sidste jo meget oplysende: „Enhver Dampkedel, der er underkastet det offentliges Tilsyn.“ Man har ikke en Gang ment at ville forbyde Røgafledning fra Ildsteder under enhver Dampkedel, men kun naar det er Dampkedler, der ere underkastede det offentliges Tilsyn. Men medens dette har været Tanken for Koncipisten ved Lovforslagets Tilvejebringelse, saa blev Teksten en anden. Der kom jo

som bekendt til at staa i Lovforslaget og i Loven, at de kun vare tilladte til Afledning af Røg fra Køkkenildsteder, Kakkellovne og Kaminer. Derved begrænsede man deres Brug ganske overordentlig, og navnlig begrænsede man dem paa et Punkt, som er overordentlig praktisk. Det er nemlig til Afledning af Røg fra Ildsteder under Vadske- og Bryggerkedler. Saaledes som Loven var affattet, kunde den ikke forstaas paa anden Maade, end at Afledning af Røg fra Ildsteder under Vadske- og Bryggerkedler ikke var tilladt. Da Befolkningen fandt denne Bestemmelse forulempende, og man nødig underkastede sig den, blev Resultatet af Uenigheden herom det, som det maatte blive, nemlig at der faldt en Overrettsdom, som fastslog, at Loven af 1889 ikke tilsteder Røgafledning til snævre Skorstene fra Vadskekedler — i dette Tilfælde var det for øvrigt fra indmuret Vadskekedel. Dette er meget uhensigtsmæssigt og meget besværende for det daglige Liv paa Landet, og som jeg sagde, det har knap nok oprindelig været tilsigtet. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), som indbragte et Lovforslag angaaende dette Punkt, søgte at rette det saaledes, at han foreslog det tilladt at have Røgafledning fra Ildsted under fritstaaende Vadskekedel og betingelsesvis fra Ildsted under indmuret Vadskekedel. I Udvalget ere vi, ogsaa med Tilslutning fra den ærede Forslagsstiller — i det mindste med praktisk Tilslutning fra ham — naaede til i fuldstændig Enighed at give det en noget anden Affattelse, og denne Affattelse er den, som foreligger her. Vi foreslaa da altsaa, at det skal være tilladt at anbringe disse snævre Skorstene til Afledning af Røg fra Ildstedet under Vadske- eller Bryggerkedel, naar den Røgleledning, hvorigennem Røgen, føres til Skorstenen, er forsynet med Rensedør. Vi have ment at maatte fastslaa, at Rørlædningen ikke maa føres umiddelbart fra Ildstedet ind til Skorstenen; men vi have ikke fundet det praktisk at fastsætte en bestemt Længde for Rørlædningen. Naar vi sige, at der skal være en Rensedør derpaa, saa fastslaa vi jo derved, at en Ledning skal der være. Vi have ikke fastholdt den Forskel, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds i sit Forslag havde mellem fritstaaende og indmurede Kedler, da vi ikke mene, at der er tilstrækkelig Grund til at opretholde denne Forskel. Vi have ment det rigtigt at medtage Varmluftsovne eller Kaloriferer, da der vistnok ikke